

Zámek Manětín

Kraj: Plzeňský

Okres: Plzeň-sever

GPS souřadnice: 49.991410N, 13.232265E

Adresa URL: www.zamek-manetin.cz

Barokní zámek Manětín s kouzelnou zahradou a parkem je srdcem malebného městečka Manětín, které dýchá historií, v lesnaté krajině severního Plzeňska.

Dnešní barokní podobě panského sídla předcházela středověká tvrz, situovaná v severozápadním nároží dnešního objektu. Hrobčičtí, kteří manětínské panství získali od Švamberků v roce 1560, na rozdíl od předchozích vlastníků v Manětíně i sídlili. Město se tak stalo centrem samostatného panství. Za Jeronýma ml. Hrobčického z Hrobčic, krátce před rokem 1600, byla tvrz rozšířena a přestavěna na zámek. Panské sídlo již tehdy zabíralo velkou část půdorysné plochy dnešního zámeckého areálu včetně parku. O reprezentativním rázu této přestavby svědčí fragmenty renesanční malované výzdoby fasád, které byly odkryty při rekonstrukci v květnu 1997 na severní zdi zámku blíže ke kostelu sv. Jana Křtitele.

Po neklidném období třicetileté války došlo po roce 1670 za Karla Maxmiliána Lažanského ke stavebním úpravám, které asi první setřely ráz renesanční stavby. Částečně je datuje letopočet 1678 na portálu vedoucím do hospodářského dvora.

Dále následuje již vrcholně barokní přestavba, ke které došlo za Václava Josefa Lažanského a jeho ženy Marie Gabriely po velkém požáru v roce 1712. Ten 22. září zachvátil celý střed města, zámek zůstal pravděpodobně z části obyvatelný. Vrchnost záhy zahájila radikální přestavbu. Podle posledních stavebně-historických průzkumů byl architektem, jemuž Manětín vděčí za barokní podobu zámku, kostela i urbanistickou koncepci náměstí, Tomáš Hafenecker (1669–1730). Uznávaný odborník, pozdější císařský stavitel, vypracoval projekt manětínského zámku v letech 1712–1715 a jako dohlížečící architekt vedl stavbu téměř do konce, až do roku 1730, kdy zemřel. Realizační práce pak měl na starosti jeho krajan, Jan Jiří Hess, polír z tyrolského Reuttu, který do Manětína přišel se skupinou zedníků na počátku druhého desetiletí 18. století. Zámek byl oproti dosavadnímu stavu výrazně rozšířen. Byla vystavěna dlouhá podélná patrová budova půdorysu písmene L s přilehlým hospodářským dvorem, tvořící celou jižní stranu náměstí. Protáhlé průčelí má 33 okenních os a je členěno třemi vstupními portály. Na západní straně je zámek spojen krytou chodbou s oratoří kostela sv. Jana Křtitele. Charakter náměstí se barokní přestavbou zcela změnil. Dosavadní svah byl uměle vyrovnán trojicí vysokých teras, ozdobených kašnami, galerií barokních soch, sousoší a váz. Výstavba v následujících stoletích vedla k rozvinutí města podél hlavní ulice na obě strany, centrum však zůstalo bez podstatných změn.

Zámek byl po roce 1945 jako konfiskát přidělen Státním statkům a lesům. Stal se sídlem ředitelství lesního závodu, byly zde i byty jeho zaměstnanců. V roce 1959 byly zámecký sál a místnost, kde původně bývala knihovna, opět zpřístupněny veřejnosti, neboť zde byla z iniciativy „Kruhu přátel Manětínska“ otevřena expozice místního muzea. V roce 1962 se díky vůdčí osobnosti „kruhu“, Václavu Žalmanovi, do Manětína vrátila část konfiskovaného zámeckého mobiliáře. Vlastivědné

muzeum se koncem 70. let stalo součástí okresního muzea v Mariánské Týnici, jeho expozice se postupně doplňovala a rozšiřovala. V roce 1988 převzalo pod svou správu okresní muzeum i budovu zámku a zahájilo její obnovu. Od 1. ledna 2002 byl manětínský zámek s areálem parku prohlášen Národní kulturní památkou. V současné době je v péči Národního památkového ústavu. Text: Mgr. Martina Matušková

Prohlídka zámku Manětín: zámecké interiéry Lažanských zařízené barokním nábytkem, s unikátní kolekcí portrétů sloužících.

Informace o návštěvní době zde.

Ceny vstupného zde.

Zdroj textu: www.npu.cz – Národní památkový ústav

